

FOC NOU

AL SERVEI DE CATALUNYA

Hebdomadaire catalan

Portantveu de Solidaritat Catalana

REDACC O I ADMINISTRACIO : Carrer de Roquelaine, 25 Tel. 289-83

C.C.P. Toulouse 377.32 TOLOSA DEL LLENGUADOC

EDITORIAL

L'Esperit de Solidaritat

El dia 13 de gener va fer-se la cessió de Foc-Nou a la Solidaritat Catalana par tal que el nou organisme pugni orientar l'opinió vers una concòrdia ciutadana i una tasca constructiva per les llibertats de Catalunya.

Els representants dels partits i dels fronts de resistència s'han reunit a París el dia 13 del que som per acceptar amb agrament aquesta cessió i donar a Foc-Nou les directives que hauran d'inspirar la nostra propaganda. Aquestes directives resulten del manifest signat el dia 6 de gener i Foc-Nou les tindrà en compte des d'avui en tant que periòdic que ha d'ésser l'òrgan oficial d'aquest gran moviment català. La nostra aspiració és que tots els altres periodics catalans s'inspirin també en unes directives semblants, perquè la Solidaritat no sigui solament la lletra d'un manifest sino l'esperit de tots els homes i de tots els grups que han de contribuir a la reconstrucció moral i material de Catalunya.

La solidaritat del catalans ens imposa un primer deure : el respecte més absolut a les persones i a les posicions i opinions personals de tots els catalanistes. Ningú no pot oblidar que la Solidaritat no és un partit polític sino una reunió de partits que conserven els idearis propis. Cap partit català no ha renunciat al seu programa ; cap polític català no ha renunciat a la seva personalitat. Els partits i els polítics han establert solament una coincidència patriòtica en allò que és essencial a tots : l'endorrocament del règim de Franco i la restauració de la democràcia espanyola i de les llibertats de Catalunya i del País Basc.

Establerta aquesta coincidència, ha estat pràcticament concretada en l'acatament de la legalitat de les nostres institucions, representada pel venerable Senyor Josep Irla, que es com a President de la Generalitat no pas l'home designat o preferit per un sector polític, sino el digne President de tots els Catalans.

Pero no hem de desconèixer que respecte a la vida futura de la política catalana existeixen concepcions diferents entre els partits i opinions i posicions personals dintre dels mateixos partits. Això és precisament l'essència i el valor de la democràcia, a condició que cap diferència ens faci oblidar el respecte de les opinions dels altres.

L'experiència ens demostra les conseqüències tràgiques per a un règim democràtic d'una política que pugui crear abismes entre els partits i les persones que treballen en comú dintre de la democràcia. Les crítiques de les respectives opinions i posicions personals han de mantenir-se sempre dintre la disciplina voluntàriament escollida dels respectius partits. I la polèmica entre els partits ha d'ésser serena i raonada, i sobretot respectuosa, dintre de la gran disciplina democràtica, sense la qual hom cau en el desordre i hom forja la dictadura.

D'una manera especial voldríem mantenir el prestigi de les nostres institucions i dels nostres partits polítics i el de les persones que en tots els graus de les jerarquies representen aquestes partits i aquestes institucions. I en un clima de pau civil entre els catalanistes, voldríem assegurar una treva en les nostres lluites de partits. Perquè la gent que encara governen Espanya es refien de les nostres discòrdies per a continuar en el poder ; les polèmiques estrangeres en poden fer una excusa per a regatejar-nos l'ajut que ens deuen ; els republicans espanyols en podrien deduir una disminució de la nostra capacitat política per a governar-nos, i els catalans trobarien en nosaltres un mal exemple i una dolorosa decepció. Perquè la gent que sofreix a Catalunya espera de nosaltres la concòrdia intel·ligent que ha de portar la victòria i no pas la discòrdia de les passions, que avui retardaria el triomf i demà li treuria eficàcia.

La convivència amical del partits catalans dintre de la Solidaritat pot fer establir cada dia noves coincidències i fer desaparèixer moltes divergències que de vegades són més aparents que veritables. I les diferències que siguin irreductibles seran els programes dels respectius partits, que tots hom de guardar per a sotmetre un dia al poble de Catalunya perquè decideixi democràticament el programa que prefereix i els homes que considera aptes per a executar-lo.

Perquè aquest dia arribi, com més aviat sigui possible, la Solidaritat ha alçat una bandera de concòrdia catalanista i democràtica. Foc-Nou la recull, avui, amb entusiasme, par a oferir-la a tots els catalans.

El 77e aniversari del mestre Pompeu FABRA

Nat el 20 de febrer del 1868, Pompeu Fabra, l'últim Mestre de la Llengua Catalana, acaba de celebrar el seu setantasetè aniversari.

L'il·lustre patrici que segueix a Prades gaudint d'una salut esplèndida, ha rebut amb aquest motiu nombroses i cordials felicitacions dels catalans exiliats.

« FOC NOU » hi afegeix la seva més entusiasta i fervorosa tot tant vot per l'any vinent poguem felicitar-lo pel seu setantavuitè aniversari a la seva torreta de Badalona.

L'ACTE DE

Intervius de « FOC NOU »

SOLIDARITAT CATALANA

és un acte de generositat

perquè és un acte d'amor. En ella tots hi posem un mateix desig : la grandesa de Catalunya - ens diu **Modest Sabaté**, delegat de **Lliga Catalana** al Migdia de França.

Modest Sabaté, secretari que fou de l'Associació de Periodistes de Barcelona i delegat de Lliga Catalana al Migdia de França, ens ha fet unes importants declaracions que reflexen la manera de pensar i de sentir d'una bona part de les dretes catalanes de casa nostra i de l'exili. Ens plau de publicar-les al nostre setmanari, segurs de l'interès que tindran par als sectors de *Foc Nou* i amb el desig de contribuir més encara al clima patriòtic d'entesa i d'unitat catalana a què respon el gran moviment de la democràcia nacional.

Voleu explicar-nos hem començat preguntant el procés de la protesta dels elements anti-franquistes de Lliga Catalana contra Franco així com llur posició al costat de la legalitat republicana ? Hi han fets, motius que l'expliquin ?

Motius ? I be, ie no crec que se'n hagi d'invocar cap, així com el ciutadà honest no n'invoca cap per viure dintre de la llei. El fet important, tal com afirma l'amic Felip de Sola Canizares en el seu manifest

i que jo confirmo, és que Lliga Catalana en tant que organització política, en tant que partit, no s'ha sortit mai d'aquella legalitat. Es més, segons les meves notícies, crec poder afirmar que Lliga Catalana contràriament al que han fet altres par-

tits dels quals la massa més important d'adherits ha quedat a Espanya, no ha acceptat mai de dissoldre's per entrar a formar part del partit únic de Falange. És a dir que dintre de la seva actitud passiva ha mantingut una personalitat independent. Apart casos isolats comptadíssims, i extrictament de caràcter personal La Lliga ha quedat el que era l'any 1936.

— Ens plauria de fer conèixer als nostres lectors aquesta reacció d'una part de les dretes de casa nostra contra l'opressió anticatalana de Franco...

Modest Sabaté ens contesta :

— Franco ha combatut, ha perseguit Catalunya. Ho ha fet en el sentit econòmic (dispersió de la indústria catalana, absorció financiera, control i requisició a base de multes fiscals-polítiques, etc.); ho ha fet en el sentit cultural (extinció de tots els centres culturals catalans i de l'ensenyança catalana); ho ha fet en el sentit espiritual (prohibició de l'ús de la nostra llengua. Franco representa un sistema polític que repugna al temperament català. Tot això havia de provocar la reacció que vos assenyalau en la vostra pregunta.

Segueix pag. 2

El Dr Negrin a Tolosa

Unes declaracions a la premsa

posar un programa que és, jo ho crec, l'únic que té probabilitat d'èxit per a restaurar la República a Espanya.

Jo reclam la unió i crec que per tot allà on he passat he estat seguit i comprès pels meus compatriotes. El fi que em proposo en aquest viatge ; llimar les últimes i petites diferències que existeixen encara entre certs partits republicans, ha estat obtingut.

Segueix pag. 2

El President IRLA a Paris

Dimecres a la tarda, el President Irla va passar unes hores a Tolosa. Acudiren a l'estació un nombre grup de catalans, entre els quals destacava una representació femenina, que portaren al President de Catalunya l'adhesió i l'afecte dels exiliats catalans residents a Tolosa. El President Irla va tenir per tothom uns mots afectuosos i expressà el seu desig de que ben aviat ens poguéssim reveure tots a Catalunya.

El President, que es dirigia a París, sortí en el tren de les 5'10 de la tarda.

— Mare de Déu, com t'has emmagrit ! Però que et passa, que no tens gana ?